

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Bir vekili açlık grevi yapıp, Allah korusun, ölen bir 'en ileri demokrasiye' doğru koşuyoruz.

Bugün 42 gün oldu. 58 cezaevinde açlık grevleri ve ölüm oruçları kitleselleşiyor. PKK ve KCK davası tutuklusunu ve hükümlüsünü vatandaşlar iki şey istiyor: 1) Kendisi de bir hükümlü olan Abdullah Öcalan'ın yakınlarıyla ve avukatlarıyla görüştürülmesi. 2) Mahkemelerde anadilde savunma.

Açlık grevlerine dair iki benzer tepki veriliyor. Kendini bir nebze de olsa solda görenler: "Böyle hak arama olur mu! Kendi bilecekleri iş!" diyor. Sağda duranlar: "Ettin buldun dünyası, ölsünler, kendi tercihleri!" Bu sağcı ve güya solcu arkadaşlara afiyet olsun diliyorum. Bugün yemek yerken ağızlarının kenarındaki yağı silerken durup belki vicdanın bir dolma türü olmadığını hatırlarlar.

Açlık grevleri yeni değil. 1996'da insanı insanlıktan çıkaran F tipine karşı açlık grevleri ve ölüm oruçları başlamıştı. 69. günde hükümet arkasında yeterli kamuoyunu bulamadığı için geri adım attı. F tipi projesini erteledi. Oruç ve grev bitti. Ama 12 mahkûm öldü, yüzlercesi tedavisi olmayan hasarlarla hayatına devam etti.

Dört yıl geçti. 2000'de F tipi projesi yine gündeme geldi. Mahkûmlar direnmeye karar verdi. Hükümet geri adım atmayacağını söyledi. Ancak açlık grevleri ve ölüm oruçlarının arkasında kamuoyu desteği vardı. Eylemin 51. gününde Adalet Bakanı, F tipi projenin ertelendiğini söyledi. Ama proje rafa kalkmamıştı. Kamuoyu biraz yatışınca adı 'Hayata Dönüş' operasyonu olan rezalet ortaya çıktı. Ordu ve polis 20 cezaevine saldırdı, 4 gün boyunca yaktı yıktı. 32 kişi öldürüldü, 200 kişi ağır yaralandı. 1000 mahkûm zorla F tiplerine nakledildi. Eylemler sürdü. Dünya tarihinin en acı ve en büyük ölüm oruçlarından biri 122 insanın canını aldı. 500 kişi geri dönülemez bir şekilde ya sağlığını ya aklını yitirdi.

Bu acı sürecin bir de filmi çekildi. 30 Kasım'da gösterime girecek. İsmi 'Simurg'. Fragmanı dahi insanın boğazına bir düğüm atıyor. İnsan hakkı için ölümü göze almış insanların ya çocuğa dönmesi ya da ölmesi insanın içine işliyor. Siz de bir izleyin, ne demek istediğimi anlayacaksınız: <http://www.youtube.com/watch?v=mJAL1YbZLys>

Hemen bir şeyler yapılmazsa yüzlerce genç hayatını kaybedecek. İstedikleri meşru. Yapılamayacak şeyler değil. "Neden yapılmıyor?" diye soracağımıza, "Neden eylem yapıyorlar!" diye kızıyoruz. Yapmayalım.

İnsanı ölüm orucuna itecek koşulları yaratanları suçlayacağımıza, kendimizi "Aman canım, bir anadilde savunma için insan canını tehlikeye atar mı" diyerek insanlıktan çıkarıyoruz. Yapılacak tek şey hemen ve acilen açlık grevleri ve ölüm oruçları daha fazla yaygınlaşmadan, can kaybı olmadan, geri çevrilemez sağlık kaybı yaşanmadan tecridi kaldırmak ve anadilde savunmaya tamam demek.

Başbakan'ın rahatça "Görüşmeler başlar" dediği birisine tecrit uygulamak hangi akla sığıyor? Anadilinde savunma yapamayan insanı zorla Türkçe konuşurmaya çalışmak, tercüman vermemek hangi vicdanı yaralamıyor?

Şu anda eyleme katılan mahkûm ve tutukluların arasında bir de milletvekili var. Yaşı itibariyle çok daha hızla sağlık sorunlarıyla karşılaşacaktır. 8 vekilini içeri atan bir 'ileri demokrasiden', 1 vekili

açlık grevi yapıp, Allah korusun, ölen bir 'en ileri demokrasiye' doğru koşuyoruz. Kaç Kürt tutuklu ölürse geleceğiz kendimize? Verin şu rakamı da rahatlayın.